KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No.6-7,Vol.29, červen+červenec - June+ July 1995.

Dne 18.května 95 oslavil na "Hradčanech" v Caledon,Ont. Wing Commander John Gellner,DFC, své 88.narozeniny. Může se říci,že mu to"pořád myslí a chodí" a v těchto dnech zas odletěl se svou paní Lillo "na dovolenou"do Evropy. /Určitě si přiveze nějakou Becherovku../ Potěšilo ho,když mu p.ministr obrany ČR poslal dopis,v němž byl povýšen na plk.let.v.v..Víte však,že byl v květnu r.1983 jmenován Doktorem Vojenských Věd,honoris causa, na Royal Roads Military College, ve Victoria,B.C.?/Přinášíme vzácnou fotografii,kterou nám zapůjčil./

Téměř všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v lágru

Říká spisovatel Arnošt Lustig

Podívejte se: každá zem je podobná svým zákonům. Řekni mi, jaké máš zákony a já ti povím, co si myslím o tvé mravnosti nebo nemravnosti. V Čechách máte někdy pocit že tam panuje bezpráví. Nejsou-li zákony spravedlivé pro všechny, nemůže to dobře dopadnout. Když parlament a jeho zákony chrání zloděje před okradeným, je to jako v nepěkné báchorce. Takový parlament si nemůže získat v civilizovaném světě lepší pověst. Kam se poděla stará pravda, že dobré je vždycky dobré a špatné vždycky špatné? Kde je zákon o nepromlčitelnosti vlastnictví? Pohřbili ho banditi.

Všichni exulanti jsou otrávení. Je pravda, že některým z nich dali v Čechách zpátky hrad, zámek nebo fabriku. Ale emigrant, který odešel, protože to byl jeho protest proti totalitě, nedostane nazpět ani chatu, protože si ji mezitím koupil za babku nějaký mocipán. Takový člověk si pak o spravedlnosti v Čechách myslí svoje. Příslušník nacistického wehrmachtu v Čechách může dostat občanství, ale většina emigrantů ne. S exilem se zachází jako se starou kurvou, která si už svoje odsloužila. Když ji potřebovali, byla dobrá. Když komunisti pronásledovali nebo zavřeli Havla, Dienstbiera, Dobrovského a ostatní, exil dělal pozdvižení, aby je nemohli držet donekonečna nebo aby jim neudělali ještě něco horšího. Vždyť si na to stěžoval i Jakeš. A za pár let po revoluci vztahy mezi exilem a zemí českou prudce ochladly. Pro koho je to dobré? Pro nikoho. V Čechách je mnoho nepřejícnosti, závisti a hořkosti. Jeden hlupák s akademickým titulem, činitel na věhlasné Karlově univerzitě, mi tu s vážnou tváří tvrdil, že exulanti a emigranti si jeli do hotové svobody, zatímco obyvatelstvo Čech si ji vybojovalo samo. Kdo si co vybojoval? Kromě disidentů, jež většina národa ani neznala jménem, chtěl lid český přežít a nikdo se mu nesmí divit. Ale mluvit o boji? Bohumil Hrabal mi letos v hospodě U Hynků řekl: »Je neveselo v zemi české. Jsme na mrtvém« Ptal jsem se ho, odkud to ví. »Od té sebranky, s kterou se stýkám. To je můj barometr.« Jistě to není jeho jediný barometr. Ale diagnóza je správná. V české zemi je neveselo. Poděkujte své vládě. a sobě.

Profesor Arnošt Lustig,68, působí na Americké Univerzitě ve Washingtonu a výše uvedené dva odstavce jsou z interview,který poskytl nedávno "Vídeňským Svobodným Listům".

Skleróza se chytá nejčastěji těch, kteří už něco pamatují.
(VRT)

Baťa

zdraví všechny účastníky oslav Českého a slovenského Dne Kanady

na Masaryktownu v sobotu, 24. června

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávku inserátů, opravu adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
odnikud, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
odnikud, letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné v korunách lze zaslat na adresu: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 176, 252 63 Roztoky u Prahy.

Když jsme se v min. čísle zmínili o plk. Josefu Svatoňovi, zapomněli jsme, že je také už pradědečkem: na obrázku je pravnučka Abbey, dcera jeho vnučky Karen, která je dcerou manželů Strážnických v Ottawě. Libuše Strážnická je dcera plk. Svatoně a jeho manželky Elisabeth, která nám z fotografie z tech. důvodů vypadla a přineseme ji někdy příště..

X. SLET SOKOLSKÉ ŽUPY KANADSKÉ
v Torontu 22.-25. června 1995
Sletový koncert 23. června 1995 v 19 hodin
Birchmount Park Collegiate Institute
3663 Danfort Ave., Scarborough

Mnozí krajané se dosud pamatují na koncert k 70. výročí založení Československé republiky, k stým narozeninám ruského legionáře majora Rudolfa Háska, a k 400. výročí J. A. Komenského. Všechna tři vystoupení byly koncerty oslavné a vzpomínkové.

Koncert, který připravujeme při příležitosti X. sletu Sokolské župy kanadské na pátek 23. června je trochu odlišného rázu - veselejší, rozmanitější, živelnější. Budou účinkovat někteří z těch, kteří vystoupili na předchozích koncertech a o nichž jsme již informovali: Oskar Morawetz, Antonín Kubálek, Michal Šust a Milan Ichhovský. Představí se však i mladší generace: sokolka Mona Locherová zahraje dvě skladby George Gershwina *Zpívám o tobě* a *Mám rytmus*. Jana Fabiánová, známá herečka Nového divadla, doprovázená Josefem Musilem (hudební duše Nového divadla) zazpívá *Teče voda, teče, Yentl* a *Čardáš*. Hvězdy podzemky (tak je označil Jan Waldauf než jsem zjistil jejich jména) Alex Maslov (kytara) a Alex Sonn (trubka) zahrají známé šlágry *Škoda lásky, Smoke gets in your eyes, My way* atd. Milan Ichhovský (jehož brilantnost jsme mohli vidět 11. května na večeru Dámského odboru) zazpívá výběr ze slovenských písní. Po přestávce talentované houslistky Vicki a Marie Dvořákovy zahrají Dvořákovu *Romanci a Dvojzpěvy*. Oskar Morawetz nám na klavíru předvede, jak vznikala Má vlast a povídá nám několik anekdot ze života slavných skladatelů. Basista Michal Šust zazpívá hrst písní Karla Hašlera a Jaroslava Ježka, Largo z Dvořákovy *Novosvětské symfonie* upravené pro hlas a překvapí nás jednou nebo dvěma áriemi. M. Šusta a Vicki s Marií bude na klavír doprovázet Dagmar Rydlová.

Program zakončí Antonín Kubálek, dvěma Rachmaninovými *Preludiemi* (když je hrál naposled běhal mi mráz po zádech) a skladbami Bedřicha Smetany *Hulan, Oves* a *Furiant*.

Myslím si, že to bude kouzelný večer. Vstupenky jsou po 15 dolarech a je možné si je objednat na adrese: Sokol Canada, 2333 Kenbarb Rd., Mississauga, Ont. L5B 2E4 neb na čísle (905) 275-4773. **Za sletový výbor Josef Čermák**

Ze života krajanů

Dne 6.června t.r. oslavil své 75.narozeniny známý pěvec a herec Jan Rubeš, pův.z Plzně.--Komentátor mjr.Jerry Kasanda z Egbert, Ont. nám zaslal nový zajímavý angl.úvodník: "Bilingualism-the Sacred Cow of Canadian "Politically Correct" Elite". Tvrdí, že současné zákony v té oblasti jednotě Kanady nepřispívají.--Prof.Des.Morton, do nedávna rektor Univ.v Mississauga, navštívil Brno a Bratislavu. Měl celou řadu zajímavých přednášek. V Brně se náhodou sešel s M.Chromcem z Toronta.--Byli jsme upozorněni, že měření zemětřesení na "Richter Scale" je od doby, kdy Vráta Richter sdělil Nesvadbovům v Henrysburku, Que. že má v úmyslu se oženit s jejich nejmladší dcerou Marií; tehdy prý také nastalo zemětřesení.--Turistům z ČR a SR mohou naši ukázat zajímavé středisko pro ochranu přírody Kortright a Black Creek Pioneer Village.--Naši senioři v Montreálu plánují společný výlet do botanické zahrady v Drummondville, Que., kde pěstují přes 50 druhů vzácných růží ve velkém. V srpnu bude tradiční Piknik u paní Škvorové.--Za nejúspěšnější prodavačku aut zn. Volkswagen v Kanadě byla uznána pí Míra Šťastná.--Užitečná je publikace "Diplomatic, Consular and Other Representatives in Canada", 116 stran.--Kapitán kan.armády Patrick Rechner, který byl jako první rukojmí připoután k muničnímu skladu bosenských Srbů, je synem známého krajana Vincence Rechnera, býv.zaměstnance Swissairu. Rodina prožila muka, ale podle posl.zpráv se zdá, že všichni Kanaďané v rámci UNPROFOR budou propuštěni.--Květn. program na TV stanici č.10 v Toronto 24.6. ve 2.30 odp. vzpomene 25.výročí založení Nového divadla. Pořad sestavil dr.Josef Čermák, QC.--Vráta Richter napsal i knihy "Soumrak nad Malajskem", "Země velikého mlčení"/o Sahaře/.--O.Š. má námitky proti slovu "Sudeťák", když mluvíme o sud.Němcích.--Dr. Nora Zelenková z Ottawské ambasády ČR a Josef Jurkovič uzavřeli sňatek v Praze 24.3.95. Gratulujeme!--Proz.správcem Bapt.sboru v Torontě je Rev.Martin Aláč, tel./416/ 767-2027.--Čínské biomagnetické náušnice prý způsobí ztrátu na váze, za 24 hod. až 2 kg!--České diskety 10 pro IBM PC má K.Havel, /905/791-2102.--L.Zink nám z Ottawy napsal: "Rudý fašismus nebyl vojensky poražen, čímž byla vyloučena nutná očista ale-spoň veřejného života" v ČR.--Poplatky za visa: Kanada chce 68$, ČR jen 50$. Proč ten nepoměr?--Prof.P.Magocsi nám poslal materiál o Karpatho-Rusínech.--Zájemcům zašleme informace o branné povinnosti občanů ČR žijících v Kanadě.-- V Mississauga je populární MUDr.Bohdan Molckovský, 905 270-1601.--Dr.Míla Guerra, roz.Hrubá, ze Sudbur, s manželem Guidem, se postarali během pobytu v Benešově, že početná skupina občanů ovládla základy angl.jazyka.

Král. hudební konzervatoř, oddělení v Mississauga, má na 600 studentů, kteří studují různé hudební nástroje a zpěv. V soutěži ve zpěvu se letos na první místo dostala nadaná Sonia Centofanti, 19, na obrázku vlevo. Pokladním Mississauga Music Education Foundation, Mirko Janeček, jí předává šek ve výši 200 dol. z Fondu, který existuje na památku Heleny Hajníkové-Janečkové od r.93. Loňského roku dostala podobné stipendium Christina Ariss, 19. Obě jsou žákyně prof. Glenna Gardinera a jeho paní Edith. Na konzervatoři v Mississauga vyučuje také krajanka, prof. Dagmar Rydlová.

Všichni používají stejná slova. Zajímavé je, že každý je slyší jinak.

Jen v pekle je povoleno malovat čerta na zeď.

Jeho Achillova pata – má rád patolízaly.

Ani o sobě neměl vlastní mínění.

LETNÍ TÁBOR
MASARYKTOWN 4. - 17. 7. 1995:

Zveme děti od 6 do 13 let prožít dva krásné týdny v areálu parku na Masaryktownu. Ubytování v letních chatičkách, česká strava "jako u babičky" v restauraci Praha, bazén, výlety, ohníčky, kytara ...
SLEVA PRO SOUROZENCE

Přihlášku zašlete a o bližší Info volejte na:
Masaryk Memorial Institute
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarb., Ont., M1G 1H1
Tel. (416) 439-4354

MIROSLAV F. MICHAEL HERMANN:

PRAŽSKÉ POVSTÁNÍ 1945

Bylo to v pozdních odpoledních hodinách 4. května 1945, když jsem našel pode dveřmi našeho bytu v Nuslích malý lístek, na kterém bylo napsáno PŘIHLAŠ SE OKAMŽITĚ - BARTOLOMĚJSKÁ č.4. V roce 1943 jsem se jako mladý kluk zapojil do odbojového hnutí a od roku 1944 jsem pravidelně odposlouchával české vysílání BBC (pod peřinou a s tekoucí vodou ze všech domácích vodovodů), a kdykoliv byla zpráva jako "Honza má velký hlad" nebo "Panímáma krmí všechny kozy a slepice" a podobné šifrované věty, posílal jsem je poštou na Hlavní poštu v Jindřišské ulici na značku, kterou si už bohužel nepamatuji, ale bylo v tom slovo VLTAVA. Nemohl jsem věřit vlastním očím - smutně proslulá pražská "čtyřka" hlavním stanem odbojového hnutí?

Ještě tentýž večer jsem odjel čtrnáctkou z Nuslí na Karlák a odtamtud pěšky na Bartolomějskou - pro jistotu oklikami, aby mě nikdo nesledoval. S odstupem času tohle všechno zní jako laciná detektivka, ale my jsme již měli trpkou zkušenost s udavačstvím v době heydrichiády.

V Bartolomějské ulici č. 4 se nás celkem sešlo asi 12 lidí - já z nich byl pravděpodobně nejmladší. Kdosi se prohlásil za velitele, poděkoval nám za naši činnost za poslední rok a půl (jak jsem později zjistil, byli mezi námi i muži, kteří přepadávali německé vojáky a kradli jim zbraně), a pak jsme čekali na dovoz zbraní. Podle rozkazu velitele jsme byli rozdělení do skupin po dvou, se mnou byl nějaký Pepík (příjmení jsme si nesměli říkat), který byl asi o 10 let starší než já, a jeden z těch, kteří přišli k pušce a revolveru "odňatým" příslušníkům Wehrmachtu. Problém byl, že do toho neměl žádné náboje. Bylo nám nařízeno patrolovat všechny malé uličky až ke Staroměstskému náměstí. Někdy v ranních hodinách 5. května (spali jsme na pytlích na chodbách) bylo ohlášeno, že zbraně a náboje jsou na cestě, ale nezlitím se pár netrpělivých vloupalo do policejního musea v budově ve snaze obstarat si nějaké zbraně - bylo tam pár funkčních revolverů, ale žádné náboje.

Konečně před polednem se objevily pušky, revolvery, ruční granáty a hlavně munice. Odkud to přišlo nebo kdo to přivezl, jsem se nikdy nedozvěděl, ale musím se taky přiznat, že jsem se na to neptal. Náš pan velitel a jeho pomocníci začali rozdělovat zbraně (byli jsme shromážděni v hale), když se najednou objevil jeden "z nás" a na rameně měl panzerfaust (tady se tomu říká bazooka). Stál mezi otáčivými dveřmi a ječel "podívejte, co jsem dostal". Hlava panzerfaustu byla pár centimetrů od stále se točících dveří - Pepík mě chytil za krk a oba jsme proletěli druhými dveřmi ven do chodby, což udělali i ostatní včetně pana velitele. Chudák kluk s panzerfaustem na rameně nevěděl, co se děje, až potom na něj někdo zařval, aby to opatrně položil na zem a nesahal na to. Ten samý kluk se později sám spálil, když na Staroměstském náměstí chtěl vystřelit panzerfaust na německý tank, ale stál blízko u zdi a zpětný plamen ho spálil, prý k nepoznání.

Vyfasoval jsem karabinu s asi 30 náboji a dostal jsem také dva ruční granáty. Instrukce byly strohé - "tajdle máš pár nábojů, zacvakneš to - a už můžeš střílet - když chceš použít ruční granát, tak vytáhni ten špendlík, ale hned to rychle hoď, nebo ti to vybouchne v ruce".

Pepík a já jsme dostali "noční šichtu" od půlnoci do osmi ráno, tak jsme patrolovali mezi Bartolomějskou, Konviktskou, okolo Perštýna a Uhelného trhu až ke Staroměstské radnici. V některých místech byly barikády postavené Pražany a přes ně jsme lezli - já vpředu s nabitou flintou, dva živé granáty v kapse prsipláště a Pepík za mnou, taky tak vyzbrojený, ale navíc měl ještě baterku, kterou mi svítil na nohy, abych věděl, kam mám lézt. Kdyby se byl do mě někdo strefil, tak bych tohle dneska nepsal.

"Zpravodaj", Vancouver, č. 3/95.

Z České republiky

Víc a víc lidí se stává členy Společnosti přátel Podkarpatské Rusi.Adresa:Vlasta Minaříková,SPPR,Petrohradská 9,101 00 Praha 10. /Vydavatel t.l.má členskou průkazku č.867./--V Praze vyšla kniha dokumentů o dr.Jánu Papánkovi pod znázvem"Aby se nezapomnělo..." Byla za přítomnosti dr.Uhdeho a ministra kultury Tigrida prohlášena za "Nejkrásnější knihu roku 94".Knihu redigovala Halina Břeňová. Vydání umožnilo nakl.FAUN.-- Starší ročníky "KL" sbírá B.Kudlička,Novopacká 182, 507 58 Mlázovice.--"Český Dialog"vstoupil do 5.ročníku. Tiskové besedy se účastnil mj.Ing.Jan Stránský /Švédsko,ČR a Španělsko,býv.vydavatel "Severských Listů".--Přes 106 mil.korun si za loňský rok vydělala soc. dem.strana,většinou šlo o pronájmy budov.--V sev.Čechách se pohřešuje přes 30 podnikatelů. Policie je přesvědčena,že se skrývají před stíháním nebo před pomstou.-- Dubn.číslo"Mykologického sborníku"má 50 stran zajímavého textu. O uk.číslo pište na:Karmelitská 14, 118 01 Praha 1.--Město Nová Paka udělilo čestné občanství in memoriam pardubickému prof.Fr.Rybovi.--V Pardubicích pokračuje sbírka na pomník TGM.--Jaroslav Vašinka z Isny /Německo/ děkuje touto cestou MUDr. Karlovi na oční chirurgické klinice v Praze za záchranu zraku jeho matce. Dodal:"MUDr.Karel má zlaté ruce a srdce".--Do Kanady by rád emigroval J. Foltýn,756 45 Branky na Moravě č.54,okr.Hranice.--Mir.Kovařík,majitel firmy ROMICO,42,se stal obětí pumového atentátu ve Zlíně. Jeho auto BMW explodovalo na parkovišti v předměstí Mokrá. Byl to druhý atentát tohoto druhu:30.3. zahynul u Kvasic při výbuchu auta Marek Lehký,26. Policie tápe.--Z býv.let.hangáru v Ostravě je nyní supermarket Dakota.--Vedení čbr.církve ev. v ČR,ústy syn.seniora P. Smetany,protestovalo u papeže Jana Pavla II.,proti prohlášení Jana Sarkandra za svatého.--Velký úspěch měla tělocv.akademie Sokola Jičín k 50.výročí osvobození. Čestnými hosty byli 90ti-letí V.Kočička a E.Kolář. Starosta MVDr.J. Liška seděl vedle plk.S. Krause.--V Dubicku u Zábřeha zemřeli záp.vojáci Fr.Šafář a V.Urbášek; ten uhořel ve svém domku.--Bylo zjištěno,že vražda Róma ve Žďáru n.Sáz.byla rasově motivována.--Na Stranově uvítalo papeže jen na 40.000 osob. Očekávalo se 100.000.--Ve Štěchovicích se stále poklad nenašel. --Na zdi věznice v Uh. Hradišti byla umístěna deska na počest všech, kteří tam v 50.letech trpěli.Místní tisk přinesl seznam nejhorších StBáků:Grebeníček,Višenka,Holub,Žák,Dostál, Obdržálek,Martiňák,Benа,Klvaňa,Řezníčeka j. Potrestání zatím nebyli.

„Pane presidente, tady nám v rámci restitucí přišel účet za zpopelnění Mistra Jana Husa." M. LIPOVSKÝ

Výstava národních zvyků se opakuje po sto letech

Praha (ČTK, rep) - Na den přesně po sto letech po Národopisné výstavě československé byla včera v Národním muzeu v Praze zahájena Národopisná výstava 1995. Obsahuje více než dva tisíce exponátů lidové kultury, dokumentující rovněž zvyky a obyčeje, z nichž mnohé představují unikáty a jiné jsou vystaveny poprvé. K vidění je zde i ojedinělý celý soubor svatebních krojů spolu s tradičně vyzdobeným vesnickým kočárem a důležité originální svatební dokumenty a cenné obrazové doklady svatebních průvodů z roku 1836.

Protože dosud neexistuje speciální národopisné muzeum, odborníci upozorňují, že výstava v Národním muzeu je v Praze jedinou možností, jak se s dědictvím lidového umění seznámit. Potrvá zhruba jeden a půl roku. MfD 15/V'95

PRAHA – Pomník Josefa a Karla Čapkových odhalil v sobotu na pražském náměstí Míru pražský primátor Jan Koukal za účasti premiéra Václava Klause a ministra kultury Pavla Tigrida. Odhalení pomníku se odehrálo za účasti asi tisíce občanů, z nichž mnozí vyslovovali podporu jeho tvůrci, sochaři Pavlu Opočenskému, který je odsouzen pro zabití skinheada na tři roky a který byl odhalení pomníku přítomen.

Mečiar se distancoval od válečného státu

BRATISLAVA - Slovenský premiér Vladimír Mečiar se v sobotu na oslavách 50. výročí osvobození Slovenska a skončení druhé světové války v Bratislavě veřejně distancoval od fašistického slovenského státu z let 1939 až 1945.

Právě skutečnost, že Slovenska republika jako státní útvar existovala v letech 1939 až 1945, nutí představitele dnešního státu zdůraznit, že nynější Slovenská republika způsobem svého vzniku, demokratickým uspořádáním a ani svým územím není totožná se státem z uvedeného období a nenavazuje na zkušenosti fašismu na území Slovenska, prohlásil premiér. MfD 9/V'95

Your Key to the Czech Republic

Looking for an English-language newspaper that gives fresh, up-to-date, unbiased news, business and cultural coverage of Prague and the Czech Republic?

Subscribe to.....

THE PRAGUE POST

For information and your complimentary copy of *The Prague Post*, contact Hana Andělová. Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, Czech Republic, Phone: (422) 2487 5000 Fax: (422) 2487 5050

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SunLife of Canada

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

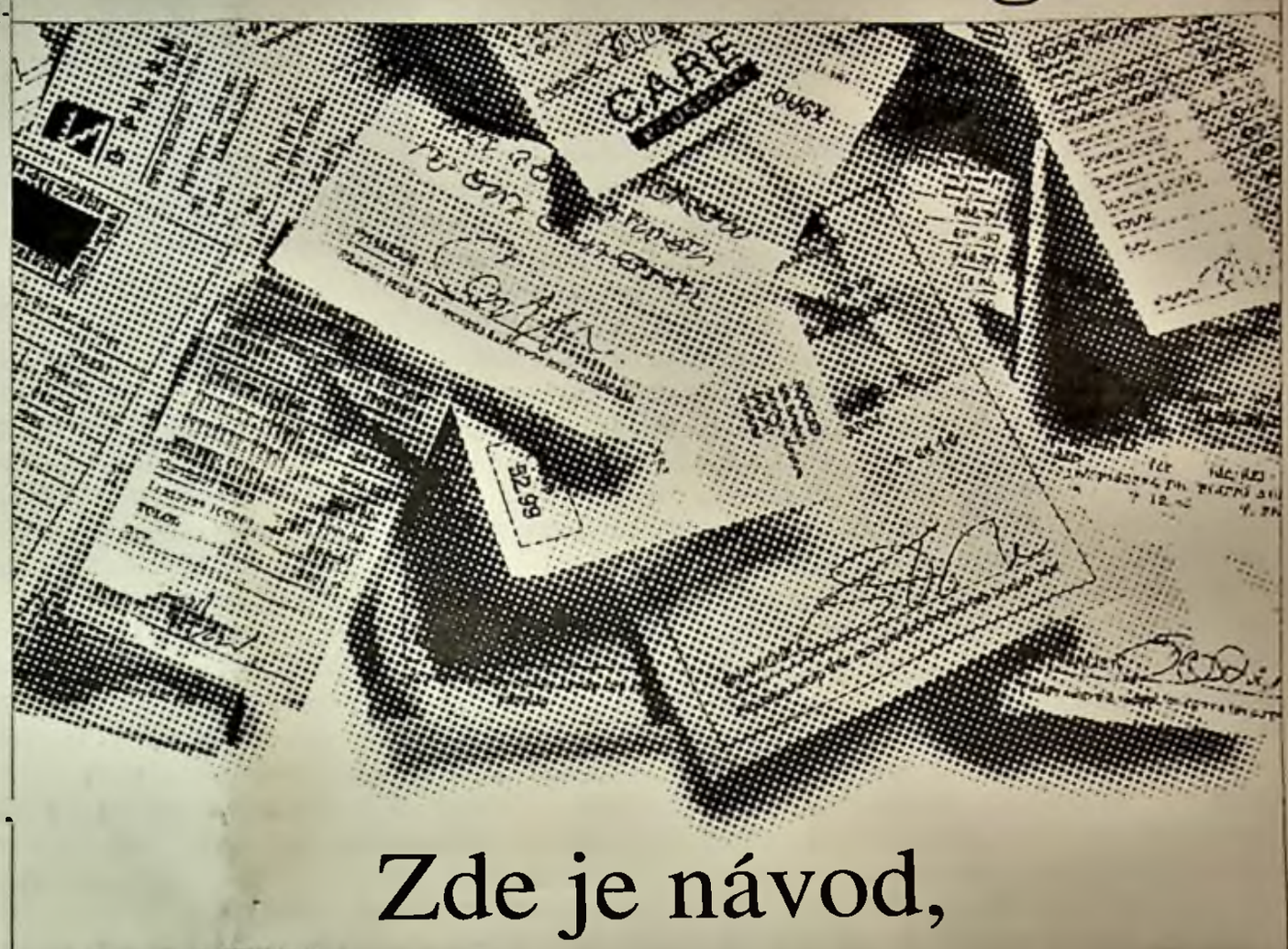
Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Loni prý bylo v lese tolik aut jako hub.

Ontario

Zde je návod, jak ušetřit za drahé léky

Potřebné léky by neměly pro někoho znamenat volbu mezi bídou a zdravím. Od 1. dubna mohou lidé s neúměrnými náklady za léky získat pomoc prostřednictvím nového programu, který se jmenuje Trillium Drug Program.

Přiložená tabulka ukazuje, kolik jednotlivec nebo rodina zaplatí za předepsané léky, aby mohli o tuto pomoc požádat. Jestliže splňujete podmínky, ministerstvo zdravotnictví uhradí výdaje za určité předepsané léky, které potřebujete.

Nový *Trillium Drug* Program znamená pro tisíce lidí, kteří trpí tím, že si nemohou dovolit zaplatit za drahé léky zdravější a jistější budoucnost.

Pokud si myslíte, že vaše výlohy odpovídají podmínkám programu, schovávejte si od 1. dubna účty za předepsané léky. Brožurku a formuláře dostanete od ministerstva zdravotnictví, když zavoláte na číslo 1-800-268-1154, v Torontě 314-5518, TTY 1-800-387-5559 nebo v místní lékárně.

Čistý rodinný příjem	Váš limit			
ČISTÝ PŘÍJEM	JEDINEC	DVOUČLENNÁ RODINA	TŘÍČLENNÁ RODINA	ČTYŘČLENNÁ RODINA
Pod $ 20,000	$ 500	$ 400	$ 350	$ 300
25,000	725	625	575	525
30,000	950	850	800	750
40,000	1,400	1,300	1,250	1,200
50,000	1,850	1,750	1,700	1,650
60,000	2,300	2,200	2,150	2,100
70,000	2,750	2,650	2,600	2,550
80,000	3,200	3,100	3,050	3,000
90,000	3,650	3,550	3,500	3,450
100,000	4,100	4,000	3,950	3,900

TRILLIUM DRUG PROGRAM
For people with unmanageable drug expenses

O LETCÍCH

U příležitosti odhalení památníku padlým letcům v Praze 12.5. vyšel elegantní program;na obálce jsou 2 letouny typu Spitfire a 1 Liberátor v letu, 3 letci nesoucí rakev padlého kamaráda /nosiči jsou Pošta,Smolík,Peroutka/a uprostřed je Peroutka v kabině Hurikánu./Peroutka žije ve Skotsku./ Ještě je viditelná zadní část Velouše. Stránku navrhl Petr Hampl.--Valná hromada Svazu letců v Londýně se konala 29.4. a sešlo se 30 členů. Vlad.Soukup zůstává předsedou,ale Karel Pospíchal resignoval z funkce tajemníka a byl nahražen Grofčíkem.--Do generálských hodností byli povýšeni Jaroslav Šodek a Marcel Ludikar; Ivo Tonder dostal generálský dekret v nemocnici jeden den a příští den zemřel.--Z českého vojenského tisku se dovídáme,že stále platí nesmyslné ruské názvy "generál-major","gen.-poručík" a "gen.-plukovník". Oč líp zní:brigádní generál,divisní generál a armádní generál! Také dosud existuje hodnost podporučík! Dokonce přežilo 5 rotmistrovských hodností: rotmistr,nadrotmistr,podpraporčík,praporčík a nadpraporčík!--Plk.J.Doubek /6 Kendall Terrace,Morphetville, SA, 5043-Austrálie/ stále propaguje myšlenku společného pomníku všem padlým hrdinům.Podpisy na tento projekt v ČR sbírá Petr Úruba,Nad havlem 7, 140 00 Praha 4-Krč.--J.Doubek byl v době pražských ceremonií v nemocnici a jedině to ho omlouvá..--V polovině ledna t.r.se v Clevelandu konala Konference o obchodních a investičních příležitostech ve střední a vých.Evropě,které se účastnil pres.Clinton. Mezi účastníky byl i prezident Associace českých let.výrobců a představitel firmy Avia Kamilton Standard Aviation Stará Boleslav,p.Miroslav Petrů,který am.prezidentovi předal jako dar model letounu Spirit of Saint Louis.--A.Macenauer byl poctěn v "L+K",č.2/95 článkem M.Vacka "Navigátor i pilot".Jeho součástí je foto z Bronovic z 24.7.39,na kterém jsou Ocelka,Sixta, Štefek,Raba,Kozák,Bachůrek,Bečvář,Macenauer,Breicetl a Stránský.--V článku R.Paty v "L+K",č.3/95,"Per Ardua ad Astra",jsou na fotografiích O.Kulík,J.Hořejší,Robert Koblovský,ale v článku je také tato informace:branné síly "Slovenského štátu" se účastnily hitlerovského přepadení Polska.Tak se stalo,že slovenští letci bombardovali v Polsku zárodky čs.zahraniční armády:bylo prokázáno,že čs.vojenský vlak na stanici W.Hluboczek /byl v něm i ppk.Svoboda/ napadlo 9 slovenských letadel. Válečný navigátor Josef Hořejší popsal v článku tvrdé výslechy NKVD v sov.zajetí,dobrodružný útěk přes Řecko k čs.jednotce v Syrii,let.výcvik v Kanadě a službu na Bahamách. Přátelství s O.Kulíkem trvá dodnes.--Angl."Times" přinesly zajímavý článek na rozloučenou s gen.Ivo Tondrem/nar.16.4.13, zemřel 4.5.95/,který zázrakem přežil útěk tunelem "Harry" ze Saganu /50 jeho kamarádů z RAF bylo Gestapem popraveno/. Je tam i zmínka,že po válce šel se svou paní Jiřinou sedlačit do okolí Mar.Lázní.--Let.tisk doma přinesl záběr ze setkání W/C.dr.Gellnera v Egbert,Ont. s důstojníky České armády,kteří studují v Kanadě.-Champions na větroních Haně Zejdové /Krásného 12,636 00 Brno/ stále hází někdo klacky pod nohy,ač Hana nedávno v Austrálii na litevském větroni LAK-12 vytvořila 12 nových českých rekordů.--Shodou okolností byl útěk spoj.letců ze Saganu podrobně zachycen v č.87 angl.hist.revue"After the Battle",včetně fotografie Ivo Tondera.--Plk. Jaromír Grygar z Rousinova byl vlajkonošem u pomníku padlým letcům. Byla to pro něho pocta.--J.Ptáček a J.Rail vydali knížku "Letci okresu Náchod v zahr.odboji 39-45",kde se dočkali uznání tito letci:Bauer, Bauman,A.Beneš,B.Bondy /zemřel 3.12.94 v Torontě/, Celba,V.Foglar,Handl,Hejna,Hejzlar,Laštovka,Meier, K.Mrázek,L.Němec,Pohner, Regner,Sommernitz,F.Sýkora, Šimr,O.Špaček,Švejdar, K.Truxa,E.Veselý,Vlast. veselý,Volánek,Vrchotka,Zákravský a Žerovnický. Jsou to podrobné životopisy s fotografiemi.V knížce o 58 str.je také podrobně popsán úlet Siebelu 22. 1.49 z polního letiště Vysokov u Náchoda;na palubě byl kpt.Nýč,pplk.Jar.Muzika,škpt.O. Filip a škpt.M.Laštovka,všichni s rodinami; přistáli šťastně v Anglii,ale prušvih měl mjr.Formánek /dostal mnoholetý žalář za to, že mu to uniklo,když řídil létání na věži v Pardubicích/ a málem také velitel letiště gen.Rypl,obrkomunista.

Pomník padlým čs. letcům v Praze-Dejvicích. Podle plk.M.Liškutína odhalení bylo zajímavé i dojemné. Z Kanady tam byl plk.Joe Bílek a z Austrálie gen.Vláda Nedvěd a plk.Jar.Novák. Pro nemoc se tam nedostal plk. Josef Doubek z Austrálie;ten píše,že by byl lepší pomník všem padlým.

Generál V. Nedvěd ve Svobodném slově

Včerejšímu odhalení památníku padlým letcům na dejvickém náměstí Svobody předcházela v naší redakci milá a vzácná návštěva v osobě velitele legendární 311. čs. bombardovací perutě generálmajora v. v. Vladimíra Nedvěda (78), kterého důsledky událostí v roce 1948 zavály až do Austrálie, kde žije dosud. Pan generál, pamětlivý významu našeho deníku v dobách jeho mládí, nám přišel popřát hodně úspěchů v práci. Během návštěvy redakce připomněl zapomínanou skutečnost, že čeští letci byli jedinou složkou našeho odboje, která byla v boji nepřetržitě po celou válku, a že jeho perutě přinesla největší oběti pro osvobození vlasti. V souvislosti s tím vyjádřil i naději, že tyto skutečnosti zůstanou posilou pro národní sebevědomí, které je v poslední době z různých směrů a důvodů nebezpečně nahlodáváno. Š. S. 13. 5. 95 (maj)

Kdesi v Anglii v r.1943: představují se příslušníci 313.čs.stíhací perutě RAF, zleva: Kotiba, Jícha, Hloušek a Vavřínek.

F/O Jiří Doležal,nav. 311. a 511.Sq.RAF, nar.8.11.1919 v Moravské Ostravě, Dnes plk.let.v.v. Kde žije?

Kdo nám pošle jména velitelů a absolventů?

STOP PRESS:V Praze zemřel náhle jednatel Svazu letců ČR,Vladimír Bouzek.

O VOJÁCÍCH

Budou zrušena vojenská gymnázia v Opavě, v Praze a v Mor.Třebové. --Spisovatel Jan Beneš, rez.Oboiště v ČR, komentoval případ bří Mašínů: nemůže jim v ČR hrozit smrt, protože tento trest byl v r. 1990 zrušen. Jejich majetek však zůstává zabaven, kromě 2/8 vydaných doma žijící dceři nár.hrdiny Mašína. Je také smutné, že ul. gen.Mašína v Praze, kde svedl svůj poslední boj s Gestapem, zrušená komunisty, dosud nebyla obnovena /Nad Terebkou/. Podle Jana Beneše by se exilová role měla soustředit na dopisovou akci, vyjadřující podiv nad tím, že jsou dosud doma stíháni. Pak je nutné sehnat asi 20.000 dol. na dokončení dokumentu, který o věci natáčí, zcela ve vlastní režii, režisér Vadas. --V tisku doma se objevil odhad, že z 10.000 bojovníků /i žen/ z řad volyňských Čechů padlo za války na 4.000. Menšina na Volyni čítala asi 60.000 osob. --V.Suvorov tvrdí v knize "Všechno bylo jinak", 303 stran, že Hitler předešel Stalina o 3 měsíce v r.41. --Asi 100 býv.vál.letců dostalo z rukou ministra obrany dr.Holáně stříbrné pamětní odznaky k 50.výročí konce WW2. --Největším amatérským sběratelem vál.památek je Zd.Rychma v Praze. Má největší sbírku uniforem čs.generálů od r.1918. --V purkrabství Pražského hradu je otevřena výstava fotografií "Hořká léta-Evropa očima českých fotografů". Jsou z let 1939-47. Výstava bude putovat do Opavy a do Ostravy. --Plk.Jan Fajkus otevřel vynikající výstavu "Na frontách daleko od domova" v prostorách muzea ve Val.Meziříčí. Jsou tam prezentovány poprvé rovněž osobní věci /uniforma a doklady/ p.Fr.Dolečka. --Shromáždění veteránů na Hradě se účastnil také Slávek Lorman z Austrálie. Luboš Dobrovský se býv.vojákům omluvil za vichřici, která přišla z jasného nebe. Byla škoda, že orchestr nemohl zahrát plánovanou Polní mši Bohuslava Martinů. Prez.Havel svůj projev dokončil. --Článek v "NR" popsal zničení něm.pancéřového vlaku poblíž Kralup 7.5.45; naši vyhodili do povětří tunel u Nelahozevsi a z jihu pomohl pancéřový vlak ukořistěny českými železničáři z Roztok. --Na přehlídkách v Sydney si letos vykračoval jistý brig.generál Gilbert Barrow, s hrudí plnou metálů. Později se zjistilo, že na vojně nebyl. --ČT 2 uvedla program o našich u Tobruku "Krysy pouště". --Plk.Fajkus měl několik přednášek v místních školách ve Val.Meziříčí. --42 čs.záp. vojáků přišlo po 50ti letech do Chebu, na místa, kde překročili hranice vlasti. Promluvil mj.plk.Stan.Kraus z Holína. Za Čs.Obec leg.měl projev gen.Tomáš Sedláček. Za skupinu amerických veteránů pronesl pozdrav kpt.Z.Peterson z 97.americké divize. --U čs.obrn.brigády sloužil Fr.Vacek. Kdo ho znal a může napsat jeho bratrovi? --Těm, kteří utíkali přes Běhrad hodně pomáhal npor.dr.E.Soeldner. Jeho pravou rukou byl Jan Klepek. Ten měl vzácnou sbírku podpisů význ.osobností a známek; všecko mu ukradli StBáci v 50.letech. Žádá nyní ty "slušné" z nich, aby mu něco vrátili. Dočká se? --V Pardubicích měli zajímavou besedu s prof.Jiřím Doležalem, který edičně upravil válečné zážitky prof.Krajiny; kniha má název "Vysoká hra". --Do všech škol jako učební pomůcka patří nová kniha "Národ se ubránil 1939-1945". Na 110ti stránkách je zachycen domácí i zahraniční odboj. Je to práce 18ti různých autorů. Předmluvu napsal prez.V. Havel. Nejzajímavější kapitolu napsal Dr. Radomír Luža. Kniha vyšla jako příloha listu "Národní Osvobození" a připravil ji kolektiv J.Čermín, J.Drebota, M.Moulis a J. Steiner. Doporučujeme! --V seriálu "Poker o Prahu" vzpomíná autor R.Ströbinger zatopomenutých zásluh o záchranu Prahy gen. Vladimíra Klecandy. Byl vyslán K.H.Frankem s delegací z Plzně ke gen.Eisenhowerovi. Mise nedosáhla svého cíle. --V "MSD" byl článek "První odb.skupina-Obrana národa". Posledním žijícím členem ON ve Vizovicích je Bohumil Prachař. --Mezi významenanými v Praze byl také gen.Karel Vrdlovec, býv.angl.zpravodajec. --V Jičíně vzpomněli mjr.let.Fr.Truhláře, rodáka z Lomnice n.Popelkou. --Č.11 "Nár.Osvobození" má 8 stran a je zaměřeno k 50.výročí konce WW2. Obsahuje plné znění dobré řeči dr.Milana Uhdeho v Rudolfínu 8.5. --Na Čeřovce v Jičíně vzpomněli padlých; promluvil "východák" gen.ing.Alois Olšan, čestný občan Jičína. /Tutéž poctu dostal plk.S.Kraus./ --Bohatý program k 50.výročí konce války měli také v Leštině u Zábřehu. --Gen.Ant.Petrák nám napsal, že je členem Čs.Obce Legionářské od založení a dodal: "Nevzdávám se příležitosti veřejně proklamovat právo na jiné myšlení". Je názoru, že "modré barety z Bosny do ČSOL nepatří". --24.4. měli oslavy v Rokycanech. --V Libochovicích n.Ohří vzpomněli tří bratří Roschových, důstojníků čs.armády a Sokolů. --V Trutnově zemřel tankista Sargánek. -- 8.2.95 odešel na věčnost Ferdinand Debef z Jestřabic u Kroměříže. --ČSOL, jednota Zlín /J.Martiš, Lazy IV/3359, 760 01 Zlín/ potřebuje dodatky k životopisu Vlad. Havlíčka. Pro Památník zahr.vojáků zlínského okresu. --Na tit. straně "NO" 18.4. bylo foto a na něm: plk.Toth, plk.Markus, gen. Španiel, gen.Klapálek, pplk.Sellner a mjr.Sacher. Snímek byl vzat na jaře 45 v okolí Turč.Martina. - Vytočte 011-689-4204-54 a ozve se Vám J.Vychodil, Ste.Amélie, Rt.Faiere, Papeete, Tahiti. Leg.z I.války, slavil "94" a uvítá pohlednice odjinud.

Stále není znám přesný počet našich vojáků, kteří za války sloužili v řadách Svobodných Francouzů. Přinášíme dnes foto sedmi důstojníků, jsou to zleva: Brouček, neznámý, Riedl, Teplý, Hora, Závora, Pavel Kozák a Ludvík Kozák.

Skoro jako před 50ti lety.. Rok 1945, skončila strašná válka. Také v Holíně u Jičína je hodně radosti a veselí. Oba "kluci Krausovi" z vedlejší Ohavče se ve zdraví vracejí domů po 6tiletém putování cizinou. Navíc se jim na nárameních západáckých vojenských uniforem lesknou hvězdy značící hodnosti štábních kapitánů, a na hrudích válečná vyznamenání dosvědčující jejich opravdové vlastenectví. Pěknou uvítací řeč měl p. řídící Frant.Špicar a jednou z půvabných děvčat v krojích byla Alenka Nechanická. S mladším z bratrů, Standou /na obrázku je Standa v r.1990/ si hned padli do oka, vrzy do náručí, za rok do manželství.

Rok 1995: 6, května večer je v Kryžovně veselo. Skoro jako před 50ti lety v Holíně. Muzikanti Zd.Syřiště a Svata Bajer vytroubí fanfáry, starostka Ohavče Zdenka Stránská přistupuje k mikrofonu se slavnostním projevem a pak spolu se svým zástupcem Fr.Špicarem ml. předávají jmenovací diplom čestného občanství plk.Standovi Krausovi. Druhý diplom byl udělen in memoriam Josefu Krausovi a přebírá ho Olga, od roku 1972 po něm vdova. Jsou to dojemné chvíle, které ještě sílí, když plukovník upřímně poděkuje za uznání a stručně připomene svou cestu vojáka, vyzná se z lásky k rodné zemi. Vzpomněl na 1.květen 1945, kdy v čele své jednotky překročil u Chebu hranice milované vlasti; přiznal, že nejhorším okamžikem bylo, když nesměli za demarkační čáru, když Praha zoufale volala o pomoc. Bylo to jako před 50ti lety..

/Podle reportáže Jiřího Štála./

Havlova cenná odvaha ?

Zdálo se, že dak jubilejních oslav osvobození přinutí prezidenta podepsat zákon, kterým parlament na poslední chvíli přiznal některým veteránům války vedle morální i finanční satisfakci. Je dobře, že Václav Havel našel odvahu nepodlehnout magickému datu a špatný zákon, který odbojáře nepřípadně kádroval, parlamentu vrátil.

Stejně jako parlament i prezident řešil obtížné mravní dilema: ocenit z bojovníků proti fašismu jen ty, kdo se po válce nedali do služeb rudé totality, nebo ocenit každého veterána, byť jeho poválečné činy byly plny vin? Prezident, stejně jako i premiér, se rozhodl uvážlivě pro druhou možnost.

Nebylo to však lehké rozhodování. Svaz bojovníků za svobodu a jisté i mnozí komunisty pronásledovaní občané proti selektivnímu odměňování nic nenamítají. Nebylo to lehké i proto, že veteráni na dík vlasti čekali příliš dlouho a nyní budou čekat dál - s vědomím, že eufore oslav pomine. Není to však vina prezidenta, ale poslanců, kteří přijali špatný zákon v hodině dvanácté.

Ať se nám to dnes líbí, nebo nelíbí, za přežití národa a svobodu se bili i lidé, kteří po válce v zemi potírali demokracii. To však neznamená, že jejich hrdinství, jejich zásluhy v boji proti fašismu jsou smazány.

Parlament nadto svá kádrovací kritéria pro veterány nezvládl. Byli by to úředníci, kdo by soudili, zda se hrdina třeba od Dukly "aktivně nepodílel na potlačování demokratických principů" za posledních padesát let. Co však lze za aktivní potlačování demokracie považovat, to už poslanci nefekli. Jakkoli tedy zákonodárci měli vůli hledat spravedlnost, nenašli ji. A není-li možné najít přesnou hranici mezi vinou a nevinou z dob komunistické totality, je lépe jít v tomto případě nehledat. Ostatně poválečná selhání měříme po zásluze jinými zákony.

Parlamem by nyní měl přijmout nový zákon, který by vzdal hold každému veteránovi zahraničního odboje bez ošemetného kádrování. Václav Havel svým vetem původnímu zákonu pak dal i pro budoucnost jasně najevo, že hlava této země účelem prostředky světit nebude, byť k tomu okolnosti sebevíc vybízejí.

JANA BENDOVÁ

"MFD", 9.5.95.

JUDr. Velen Fandelik:

NAŠI VE FRANCII

"Evakuace našich vojsk z Francie byla pro mne nezapomenutelným zážitkem. V roce 1940 překročili Němci Holandsko a Belgii a francouzská armáda se prakticky zhroutila.

Československá exilová vojska byla v jižní Francii v počtu asi 20.000 lidí, z toho byla část poslána na frontu a ostatní čekali na transport, mezitím ale došlo k úplnému zhroucení francouzské armády. Nebylo žádné spojení a nikdo nevěděl, jak se dostat z Francie do Anglie.

Náš velitel generál Miroslav si mne zavolal a řekl: "Vy umíte anglicky. Zajeďte na náš konzulát do Marseilles a pomozte jim s evakuací našich vojsk, aby lodi z okolí Marseilles byly dirigovány do Sète, nejbližšího přístavu naší posádky a odvezly naše vojáky do Anglie. Dám vám k tomu svého nejlepšího šoféra."

Odmítnul jsem: "Pane generále, můj šofér je pašerák a ten mne z Marseilles vyveze, i kdyby tam dorazili Taliáni."

Ale náš konzulát byl už prázdný, všichni odjeli do Oranu. Nařídil jsem tedy spálit všechny vojenské spisy (!) a šel do přístavu navázat spojení.

Velitel přístavu (vypadal jako Anatol France) mi slíbil veškerou pomoc když si ty anglické lodi seženu sám.

Z přístavu jsem dostal radiové spojení s anglickým kapitánem, který nadával, že ho bombardovali Taliáni a byl rád, že má s naší armádou jet do Anglie. Byla to naše první evakuační loď. Další kontakt jsem dostal v 8 hodin večer. I tato loď pak byla v přístavu naložena palivem a potravinami a vzala na palubu 2.500 našich lidí.

Telefonoval jsem našemu veliteli, co jsem už získal a on nato: "To abyste užuž odjel z Marseilles." Ale zůstal jsem tam přesto ještě dva dny. S některými lodmi jsem se domluvil radiem přímo a poslal je rovnou do Sète (lodi nejrůznějších spojeneckých národností, osobní, nákladní, rybářské, uhelné).

Další den přiletěla talianská letadla a bombardovala Marseilles, kde nastala velká panika. Nakonec se mi podařilo získat ještě další tři lodě a tím jsme evakuovali celý zbytek našeho vojska (dvě divize, kromě naturalizovaných Francouzů, kteří nechtěli být evakuováni).

Pan generál Miroslav se mne později ptal, jak jsem tohle všecko dokázal. Když jsem mu řekl, že jsem skaut, odpověděl:

"No jo, vy jste zkušený skaut, kdežto já jsem pouze voják."

O PARASUTISTECH

Vladimír Řezníček poskytl interview místnímu novináři a popsal své zážitky na samém konci války v okolí Brna. Tehdy se skupina WOLFRAM skrývala u hajného Vaška v prostoru Mokré. Když se přiblížila fronta, sovětští zpravodajci jim pomohli přejít na druhou stranu fronty a internovali je v Jiříkovicích. Po několika dnech je NKVD vyvleklo ven a postavilo před popravčí četu. V poslední chvíli velitel skupiny poručík Otisk zvolal: "Esli si myslíte, že sme zrádci, zastřelte nás. Chci ale mluvit s plukovníkem Svobodou!". Popravčí četa sklopila zbraně a odešla. /Podobným způsobem přišlo o život několik záp. parašutistů na Slovensku, ale přesné informace chybí./--Příště přineseme podrobnosti o válečném nasazení parašutistů R.Krzáka a R.Hrubce, kteří pocházeli z Bernartic u Tábora.--Alfréd Bartoš ze skupiny SILVER A plánoval spolu s Krupkovými útěk z Protektorátu do Rakouska. Krupkovi příbuzní měli blízko Hodonína, tedy u rakouských hranic, hospodářství a Bartošova teta byla abatyší v jednom klášteře ve Vídni. Z Rakouska se skupina měla pokusit o přechod do Švýcar. Mapy s vyznačenými přechody a trasou cesty byly ukryty v Krupkově bytě v Pernerově ulici. Haně Krupkové se podařilo už po zatčení Gestapem, když spolu s gestapáky čekala na příchod A.Bartoše, mapy zničit.--Z Krupkova archívu také vyplývá, že se hledalo místo pro vysílačku "Libuši" v okolí Velkých Karlovic, okres Vsetín. Specificky byla vyhlédnuta samota Miloňov, ale nebyl tam elektrický proud. O přemístění se staral Ota Kacetl, přítel V.Krupky z vojenské akademie v Hranicích. Podle některých zpráv se pokoušel také najít úkryt pro 7 parašutistů z Prahy, včetně Gabčíka a Kubiše, a jejich převedení na Slovensko. Šlo prý o dva dni. V tom případě by Němci našli suterén kostela v Resslově ulici prázdný.

Málo známá je postava čs. parašutisty Václava Knotka. Nar. se v Prostějově 27.5.1910. Do r.1929 byl učitelem. Už tehdy byl vynikajícím radioamatérem. 6.3.40 opustil Protektorát a dostal se do Agde. Prodělal franc. tažení. V Anglii velel kulometné četě. 15.2.41 byl přeložen k II.odboru MNO a stal se instruktorem v šifrování. Prošel všemi parakursy a zařazen do skupiny CHROMIUM. K vysazení však nedošlo. Po válce byl přidělen k min. vnitra a zahraničí. Po puči v r.48 odešel do Anglie. V červnu téhož roku se objevil v Praze na angl. ambasádě s novou identitou, ale zradou se to StBáci dověděli a 16.6. jej zatkli. Týž večer spáchal v úřadovně StB v Praze sebevraždu. Byl nekompromisním nepřítelem komunistů, stejně jako Nechanský. Řadí se mezi nejstatečnější vojáky III.odboje.

Severočeši na frontách druhé světové války

Na všech frontách

Severočeské parašutisty nacházíme na všech frontách 2. světové války, dokonce i v rámci různých spojeneckých armád protihitlerovské koalice. Tvrdým a náročným výcvikem prošel ve francouzské armádě např. bývalý příslušník terezínského 1. dragounského pluku Jana Jiskry z Brandýsa nadporučík Vladimír Hornof, který jako Leutenant du ler Groupe Commandos Français padl 20. listopadu 1944 při dobývání pevnosti Beldorf ve Francii. Za své bojové zásluhy byl vyznamenán francouzským válečným křížem s palmou a citací a titulem Chevalier de la Légion d'Honneur.

Dramatickou bojovou cestou prošel i rotmistr 1. čs. armádního sboru v SSSR Josef Dvořák (1920), kterého z rodného Mostecka vyhnal v roce 1938 mnichovský diktát. Osud ho zavál až na Slovensko, odkud se dostal do Sovětského svazu, kde v zimě 1943 u Melitopolu přeběhl frontu k Rudé armádě. Zde byl vycvičen jako zpravodajec a 1. prosince 1943 vysazen sovětskými letci v Nikolajevě, kde byly dislokovány jednotky slovenské armády.

Dvořák odtud podával zprávy sovětskému štábu a organizoval odpor proti fašistům mezi slovenskými vojáky. Po dvou měsících práce v týlu nepřítele se pokusil na dvou nákladních autech s 35 slovenskými vojáky proniknout zpět přes frontu. Nebylo to snadné. Mezi frontami byly močály a minová pole. Navíc narazila Dvořákova skupina na německou hlídku...

Došlo k boji, ve kterém padl nejen velitel německé hlídky, ale ztráty měli i slovenští vojáci. Sám Dvořák byl zraněn nejprve na levém lokti a o chvíli mu projel projektil z pušky otevřenými ústy a připravil jej o čtyři přední zuby. Ač zraněn se Josef i se zbylými vojáky dostal přes frontu ke svým.

Na jaře roku 1944 byl Josef Dvořák vysazen opět. Tentokrát v Ackermaně v Besarabii, kde až do příchodu fronty pracoval opět mezi slovenskými vojáky. Dne 19. června 1944 přešel Josef Dvořák konečně z řad Rudé armády do 1. čs. armádního sboru v SSSR.

Zde sloužil v útvaru polního četnictva a byla často určován k hloubkovému průzkumu. Prošel mimo jiné jako velitel šestičlenné hlídky z Čerkisně u Dukly až ke Stropkovu, kde se spojil s partyzány a odkud podával cenné zprávy svému velitelství.

Rotmistr Josef Dvořák se do osvobození vlasti vrátil mimo jiné jako nositel Čs. válečného kříže 1939 a medaile Za chrabrost. Zde jej však čekaly hořké zprávy, tak typické pro mnohé parašutisty, kteří přežili nasazení v týlu nepřítele. Jeho rodiče nacisté umučili v Dachau...

Radista rekordman

Oficiální a suché štábní prognózy o délce přežití radiotelegrafisty v týlu nepřítele nejčastěji hovořily o šesti měsících. Bohužel většinou tyto předpoklady praxe potvrzovala. Mezi několik málo šťastlivců, kteří tuto teorii i praxi narušili, patří inženýr Čestmír Šikola, který se narodil 28. listopadu 1919 v Mukařově na Jablonecku.

S otcem, který zde učil na české menšinové jednotřídce, se v roce 1928 přestěhoval do Malé Skály. Odtud dojížděl později do turnovského gymnázia, které po maturitě vystřídala pražská vysoká škola chemicko-technologická. Zde prožil i dramatické události 17. listopadu 1939. Byl nacisty zavlečen do Ruzyně, kde se vybírali studenti pro popravu.

Po Čestmírovi Šikolovi od tohoto dne smrt nejednou za různých okolností natahovala ruce. Nakonec štěstí bylo vždy silnější.

Dne 5. ledna 1940 se dvacetiletý bývalý student vydává na trnitou cestu do zahraničního odboje. Při prvním pokusu o přechod slovensko-maďarských hranic je chycen a vrácen zpět, ale i tentokrát má štěstí. Druhý pokus o přechod hranic se zdařil.

Přes Maďarsko, Jugoslávii, Řecko, Turecko a Sýrii se dostává lodí do francouzského přístavu Marseille a odtud vede jeho cesta k 2. čs. pěšímu pluku právě se tvořící čs. zahraniční armády.

Zde prodělává bojový křest ohněm a po porážce Francie prchá se zbytky čs. jednotek přes moře do Anglie. Je zde zařazen k spojařům nové čs. brigády. Dne 1. února 1942 odchází jako dobrovolník do výcvikových kursů čs. parašutistů.

Prochází zde tvrdým výcvikem na skotských farmách Cammus Darah a Garramour, parakursem na letišti Ringway; prohlubuje svou radiotelegrafickou odbornost a absolvuje různé typy konspiračních cvičení. Se svými kamarády Bartošem a Štokmanem je zařazen do paraskupiny „Clay". Jejich radiostanice dostává krycí jméno EVA. Po skončení výcviku jsou přes Alžír přesunuti do Itálie, odkud je z letiště v Brindisi má spojenecký letoun vysadit do okupované vlasti.

Jejich chvíle přichází v noci z 13. na 14. dubna 1944, kdy je jejich skupina vysazena na Moravě mezi obcemi Mysločovice a Hostišová. Následují dvě noci namáhavého pochodu těžce schůdným hornatým terénem do Bystřice pod Hostýnem.

Zde na záchytné adrese 30. dubna 1944 navazuje Čestmír poprvé přímé radiové spojení s vojenskou radiovou ústřednou npor. Zd. Golda v Anglii. V aktivní činnosti v týlu nepřítele vytrvá plných 385 dní!

Po dobu činnosti radiostanice EVA vyšle Čestmír do Anglie na 800(!) zpráv a přijme 200 instrukcí pro odbojovou a zpravodajskou činnost jejich skupiny. Jen v měsíci říjnu 1944 vyšle 180 radiodepeší! Konkurovat mu mohou jen kamarádi ze skupiny „Calcium" (radiostanice MILADA) na Českomoravské vysočině.

Zprávy zpravodajské a vojenské organizace v jedenácti okresech východní Moravy, které skupina „Clay" podchytila, jsou pro zahraničí v mnohém velmi cenné. Mimo jiné např. Čestmír vyšle šifrovanou depeši o montování hlavic střel V-1 a V-2 v kaolince ve Znojmě s přesným udáním místa se souřadnicemi.

Spojenecké letectvo potom továrnu i sousední rafinérii, která dodávala benzín pro wehrmacht, zničilo. Později však práci skupiny narušily údery gestapa, které za pomoci konfidentů od prosince 1944 a zvláště pak ledna 1945 systematicky decimovalo odbojové organizace, které Čestmírova skupina řídila.

Následovaly honičky a úniky před gestapem. Parašutisté musejí ustoupit dočasně na jih Moravy do Tvrdonic a Prušánek. Jejich vysílačka však vysílá dál...

Válku končí Čestmír Šikola v hodnosti nadporučíka (vysazen byl jako četař aspirant). Šťastně se setkává se svými rodiči a bratrem, kteří okupaci přežili v internačním táboře ve Svatobořicích.

Složitá životní kalvárie Čestmíra Šikoly nakonec po mnoha peripetiích končí opět u studia na vysoké škole chemické. Zasloužený odpočinek dnes potom nachází opět na rodném Jablonecku.

O skautech

Bronzová deska JUDr. Velenovi Fanderlikovi v Brně byla odhalena za účasti mnoha místních skautů a skautek, ale i hostí odjinud, např. tam byl osobní representant ministra obrany ČR, br.Miltner ze Švýcar, sestra Bělovská z Německa, vůdce Velenova oddílu v ČR br.Škaloud a j. V rámci ceremonie vyhrávala svěže královéhradecká skautská kapela. Inciátorem desky byl br.Ing.Jan Švábenský, Ibsenova 7, 638 00 Brno-Lesná.--Ke sdělení v min.čísle "KL", že "V.Princ zaslal dopisy prez.Havlovi a poslanci J.Kasalovi ve věci bratří Mašínových, upřesňujeme, že šlo o dopisy zaslané Svazem Skautů a Skautek ČR /SSS ČR/, které br.Princ spolupodepsal.--L.Klímek nám poslal několik zdařilých záběrů z Brna, včetně hradecké kapely.--Od 1.7. má br.Jiří Krumpholz-JACK novou adresu: Kajetána Tyla 5/501, 757 01 Val.Meziříčí. Ruší pošt.Box.--Na 6. ročníku Memoriálu dr.R.Plajnera se sešli mj.: Dušan Odehnal-SAM z Kvasic, Jar.Dědek-KIM, Bož. Holub-HOBO, br.Ant.Vémola-BARON, Milan Šaman z N. Jičína a "Mezříčáci" Dušan Janyška, Hynek Vavřík a Honza Klouzal. Z Prahy přijel br.Fiala-NOREK.--Sraz absolventů Lesních škol od r.1945 má být letos ve Štěnkově u Třebechovic n.Orebem, nejspíš v srpnu.--Hnízdilovi z Náchoda účinkovali od 29.5. do 4.6. v akci "Babička" v Ratibořicích, už po sedmé. Je to pro školy, ale také pro turisty, někdy v němčině.--Okresní verze Svojsíkova závodu proběhla v Červeném Kostelci 13.5.--22.4. se v Hradci /u Pardubic/ sešla družina Svojsíkova oddílu.-- Došla č.2 a 3/95 nez.zpravodaje "Čin" z Prahy. Obě měla 26 stran. Mezi dopisovateli je Milota Fanderlik-PRASKAUT.--Díky skautům v Mostě byl už v r.45 vztyčen kříž na místě v Lomu, kde na jaře téhož roku lynčovali němečtí civilisté am.let.poručíka Johna Bankse. V r.90 byl památník za pomoci skautů opět obnoven za pomoci krajana J.Pošty z Atlanty. Značný podíl měli také členové Severočeského Let.Archívu.--V Olomouci náhle zemřel syn místní skautky Anny Hynštové, Miroslav. Bylo mu 64 let.--Ing.Jan Švábenský-AKELA navázal přímý kontakt s Radkem Mašínem. Otcové se znali z Dejvic před válkou.--Velenova pozůstalost je uložena v archívech U.of Nebraska, v Lincoln, NE. Povýšení na plk. justiční služby dostal In Memoriam. Je pochován v Mountain View Cemetery v Trailu, BC, odd.18.č. hrobu 166. Hrob má prostou kamennou desku. Město Trail na Velena nezapomene, protože vyzdobil zasedací místnost městské rady velkými freskami. zachycujícími historii města.--Br.prof.Grandtner-CÍPA se ozval z Holandska; potěšila ho naše gratulace k 80.narozeninám s fotografií.--Na pamětní desku Velenovi v Brně přispěl také Miloš Forman.--V Technickém Muzeu probíhá výstava k 80.výročí založení místního skautingu.--Helena Borská-Jitřenka nám věnovala publikaci "80 let dívčího skautingu v Čechách-Ústí n.L. 1995". Má 30 stran.--V Čelákovicích zemřel 10.4. známý skaut JUDr.Vlastimil Baiza, 83. Byl vězněn přes 10 let v nejhorších komunistických věznicích.

Velenova bronzová deska v Brně, kterou slavnostně odhalil 8.května 1995 jeho bratr-"praskaut" Milota. Foto zaslal br.Švábenský.

Z České republiky

Český parlament schválil zákon, podle kterého budou pokuty za vyšší ceny pro cizince v hotelích, v restauracích, na parkovištích a jinde.--Podle nových měření má Macocha 138.5 m. Vyhlídkové místo nad ní není 100% bezpečné. Stále však láká turisty.--Biskup K.Otčenášek z Hradce řekl při obřadu v Ďáblicích: "Nedopustme, aby ti, kdo páchali násilí, šířili zlo i dnes!" --Demokratický Klub /kontakt: Zd.Pavlík, Pošt.schr.663, 111 21 Praha 1/ vydává informace v rámci "Č.Dialogu".--"Pivní Kurýr" měl článek "Sága rodu Janáčků"; mají pivovar v Un.Brodě.--I náchodský "Náš čas" citoval z "KL" s komentářem S.Šrůtka.--I.Pírek se vrátil ze stáže v Kanadě nadšen a napsal pro "Spektrum Profit" článek o firmě Pratt and Whitney. Hodně se dověděl v Kontrolním středisku kan.pošt, které spojuje 19.000 pošt.--Jiří Hanák napsal v "Lid.Novinách", že "premiér Klaus je premiérem všech Čechů na světě, pokud žijí mezi Aší a Lanžhotem". --Pokud nelze vrátit pův.majetek, dostanou emigranti jen cenné papíry.--C.Lolek se snaží, aby Eskymo-Welzl měl desku v Zábřehu. Kniha "... za ..." vychází nyní také na Islandu.--Činohra Národního divadla sehrála 3 představení v Clevelandu; přivítal je Zdeněk Pražák, 70.--Tamára Wagnerová napsala pro "Sv. Slovo" článek "Český kantor Josef Pešek". Byl za války vězněn a zemřel na následky 29.5.45.--Prez.plaketa byla udělena prý 100 lidem; byl mezi nimi jediný muž z domácího odboje: Slavomír Klaban, který spolupracoval s výsadkem BARIUM. /Byl vězněn s gen. B.Boreckým na Pankráci, který pak přišel o život v sovětském GULAGU v 50.letech./--J.Kříž, 507 24 Dětenice 25, okr.Jičín, by si rád dopisoval s osamělou ženou a vyměňoval známky a pohledy.--Příloha "Sv.Slova" přinesla 26.5. z pera Čestmíra Sládka článek "Kanadské Listy Mirko Janečka", s několika kresbami Boba Velvarského. Současně zařídil plk.P.Majer, aby "KL" byly k dispozici v knihovnách všech větších voj.a let.útvarů, včetně Tábora, Olomouce, Havl.Brodu a St.Boleslavi. /Shodou okolností došel dopis od plk.J.Vojkůvky, že p.ministr obrany udělil vydavateli "Kan. Listů" Pamětní stříbrný odznak Ministerstva obrany České Republiky "k 50.výročí osvobození naší vlasti a ukončení 2. světové války, za vynikající podíl na prohlubování demokratických a humanitních ideálů boje boje za národní osvobození ve veřejnosti". /Vojáci si zřejmě potrpí na dlouhé věty./ --V tisku pokračují diskuse, proč prez.Havel vetoval zákon týkající se satisfakce odbojářům /jednorázová částka by činila 100.000 Kč/.--Městská rada Týnce n.Sáz. má jednat o udělení čestného občanství města In Memoriam inž.Fr.Janečkovi, zemřel v Praze r.1942/a jeho synovi Karlovi /nar.29.2. 1904 v Praze, zemřel 23.3.1990 v Ottawě, Kanada/.--"Když Brno dobývali Švédové" je název výstavy na hradě Špilberk; bude otevřena až do 22.října t.r.--Dokumentární článek "Podzim 1938 na Podkarpatské Rusi" pro "KL" napsal Jan Morávek z Pardubic./Je příbuzný pražské větve Janečkova rodu./ --Podle "MSD" byla poprava býv.velitele StB gen.O.Závodského 19.3.1954, poslední justiční vraždou čs.komunistů. Závodský se v r.39 přihlásil do čs.jednotek ve Francii a po porážce Francie se do Anglie nedostal a zůstal v podzemí ve Francii. Konce války se dožil v Mauthausenu.--Mluvčí českých taxikářů E.Šubrt doznal na kongresu evropských taxikářů ve Španělsku, že "není dne, aby některý z 6.000 pražských taxikářů neokradl pasažéra, především cizince". Situaci zhoršuje asi 1.000 černých taxikářů. Základní taxa za 1 km po Praze je 12 Kč.--Hraběnka Podstatzká se opět stala majitelkou lesů, rybníků a polí u Žďáru n.S.a Velkého Meziříčí.

Tato kapela z Moravského Slovácka má už po několik let své vyhražené místo na pražském Karlově mostě. Protože je atrakcí pro turisty, přijdou si prý chlapci na slušný výdělek. Ovšem jen když nepršÍ..Zatím se nám nepodařilo zjistit, odkud ta kapela je.

Láda Faltejsek je hybnou silou kulturního dění v H. Čermé.

Lidické děti žijí?

PRAHA - Tvrzení, že většina z 82 lidických dětí, které měly po vyhlazení vesnice v roce 1942 zemřít v koncentračním táboře Chelmno, bude zřejmě nutné korigovat. Je dokonce velmi pravděpodobné, že většina z těchto 82 dětí dnes ještě žije. Dva studenti berlínské Svobodné univerzity objevili ve Spolkovém archivu dokument - dopis z Prahy, v polovině roku 1944 adresovaný do Berlína štábu říšského vůdce SS Heinricha Himmlera. V tomto dopise se uvádí, že 65 dětí z Lidic čeká na to, aby byly předány k poněmčení. Jestliže tedy v této době takový počet lidických dětí ještě žil, „je velmi pravděpodobné, že přežily válku." MSD upr. vs

Češi z Volyně

Už v roce 1946 se po hrůzách války Češi z ukrajinské Volyně rozhodli přestěhovat do Československa. V tamním kraji operovali ukrajinští nacionalisté a ti vyvraždovali celé vesnice. Když těmto Čechům nabízely sovětské úřady možnost vystěhovat se nikoliv domů, ale na Krym, odmítli. Vraceli se s prázdnýma rukama a příslibem, že dostanou domky a pole v pohraničí a ve vesnicích poblíž sebe, „hlavním městem" měl být Nový Jičín na Šumpersku. Většina se z toho nesplnila. Domky si museli koupit, pole jim nejprve vzali do družstva a později do státních statků. A tam byly, jak známo, nejnižší příjmy obyvatel a rodin vůbec. Jejich zkušenost ze života jinde a pospolitost z nich však dělají nejlepší české vlastence. Po roce 1990 přišlo z oblasti černobylské tragédie zbývajících 1 800 „Volyňáků". Nyní se rozhoduje o tom, zda dostanou na základě speciálního zákona české občanství, aby nemuseli čekat povinných pět let. Jenže schvalování zákona se protahuje a mnozí už „legislativní milost" potřebovat nebudou, už tu pět let žijí. Popravdě, jejich vlast se k nim chová poněkud macešsky.

BOLESLAV NAVRÁTIL
MSD upr. vs

TAKY RESTITUCE

JAN SAMMER

Na schůzce s krajany 30. listopadu 1994 v Torontu vysvětloval předseda sněmovny PhDr. Milan Uhde naprosto svrchovaně, ale zároveň nepravdivě, že není možné, aby někdo dostal v restituci svůj rodinný domek, který mu byl na základě soudního rozsudku zabaven a pak prodán fyzické osobě. Buď z neznalosti, nebo záměrně opominul fakt, že tyto rozsudky byly zrušeny ke dni, kdy byly vysloveny zákonem 119/90, a že už bylo několik případů, kdy byl původnímu majiteli domek vrácen.

Uvedl dojemný případ starého pána v Heřmanově Městci, který byl obžalován z protistátní činnosti v roce 1949, dostal trest vězení a přitom byl jemu a jeho ženě zabaven majetek včetně domku, který si sám vystavěl. Pan Uhde řekl doslova: „V duchu evropského práva, které nedovoluje do takovýchto soukromoprávních vztahů zasahovat, mu domek vrácen nebyl." To je samozřejmě nesmysl.

Rozhodl jsem se proto starého pána vyhledat a skutečně jsem jej v Heřmanově Městci našel. Je jím dnes 88letý pan Josef Blažek, původním povoláním obuvnický dělník, bytem V lukách 824, člen KPV (Konfederace politických vězňů) pobočky Chrudim. V roce 1949 byl zatčen pro protistátní činnost a odsouzen na 9 let. Zároveň mu byl zabaven majetek včetně domku, jehož polovina patřila jeho ženě. Po třech letech byl propuštěn s tím, že se mu nic neprokázalo, ale domek mu obec nevrátila, ačkoliv ještě nebyl prodán. Za další dva roky domek prodali prominentnímu komunistovi, který jej později prodal další prominentní komunistické rodině.

Dnes, aby se zbavili obtížného případu, poradili mu, aby si požádal o finanční náhradu, což on bohužel udělal. Ministerstvo financí mu promptně vyhovělo. Za domek, který má cenu přes milión, dostal deset tisíc korun v hotovosti a dvěstěpadesát tisíc natištěných na papíru, který vydal Restituční investiční fond. (Ten nikdo neprolatí, ani nekoupí. Pan Blažek jej má uložený u chrudimské banky a musí za něj platit roční úschovné.)

Plyne z toho dvojí poučení: jednak si musíme uvědomit, že informacím, s kterými k nám přicházejí čeští vládní a parlamentní činitelé, se nedá vždy věřit a pak je to varováním pro každého, kdo se vzdá boje o svůj majetek a požádá o finanční náhradu.

Toronto

P.S Ústavní soud vydal 2. února 1995 nález č. 117/93, podle kterého původní vlastníci majetku zabaveného na základě soudního rozhodnutí v období od 25. února 1948 do 31. prosince 1989 být vlastníky nikdy nepřestali, a to bez ohledu na občanství, místo pobytu nebo nynějšího držitele. Kopii tohoto nálezu si můžete objednat za $5.00. Šek vystavený na DEU zašlete na adresu Czechoslovak Credit Union, 740 Spadina Ave., Toronto, Ontario, M5S 2J2

V červnu na křídlech ČSA po trase Ostrava - Praha - Toronto na X. slet župy Kanadské

Sokolové opět poletí přes Atlantický oceán

V letošním roce, kdy sokolstvo v Kanadě slaví neuvěřitelných 84 let své nepřetržité činnosti, proběhne 22. - 25. června v Torontu X. slet Sokolské župy Kanadské. Kromě účastníků z Kanady, USA, Švýcarska, Francie a Slovenska se za oceán chystá také početná výprava našich sokolů.

MARIE RODOVSKÁ

Za přípravou této náročné akce stojí Ivo Štembírek, člen TJ Sokol Moravská Ostrava I a župní vedoucí mužů. Americký světadíl navštívil už dvakrát - v roce 1992 jako člen oficiální výpravy na IX. sletu v Torontu a o rok později, kdy organizoval zájezd šesti lidí na americký slet v Chicagu. *„Oba sletY se pro mne staly nezapomenutelnými zážitky, které jsem chtěl dopřát i dalším členům Sokola. Po loňském XII. všesokolském sletu v Praze jsem se dozvěděl, že ČOS do Toronta oficiální výpravu nevysílá. Využil jsem proto osobních kontaktů se starostou župy Kanadské Janem Waldaufem a pustil se do organizování,"* řekl I. Štembírek. Na kanadský slet povede 138člennou výpravu sokolů z celé ČR, která v Torontu vystoupí se sletovými skladbami mužů, Věrné gardy a Karnevalem (ženy), navíc ženy se zapojí do turnaje ve volejbale. *„Nyní čekáme na rozhodnutí ČOS o přiznání statutu neoficiální výpravy, čímž bychom získali právo během sletu nést vlajku a transparent ČOS,"* dodal I. Štembírek.

Za oceán se řada lidí podívá třeba pouze jednou za život, neboť tato cesta nepatří mezi nejlevnější. Proto je třeba beze zbytku využít každé chvilky strávené na americké či kanadské půdě. Trasa naší výpravy od 20. června do 5. července je více než lákavá: prohlídka New Yorku s výletem lodí a návštěvou sochy Svobody, slet v Torontu a setkání se spisovatelem Josefem Škvoreckým, výlet k Niagarským vodopádům, návštěva Buffala, jezera Erie, prohlídky Montrealu, Quebeku, Lake Placid, výstup na horu Mt Mercy... - to vše navíc za necelých 29 tisíc korun.

„Kanadský sokol nám poskytl zdarma ubytování na pozemcích, které vlastní naši krajané - v Masarykovnu v Torontu i v Sokolském údolí u Montrealu, takže s výjimkou hotelu v New Yorku budeme bydlet ve stanech. Navíc pro sokoly z ČR a SR bylo zrušeno vstupné na sletové akce. Naše výprava bude po Kanadě a USA cestovat v 21 automobilech z půjčoven. V každém voze budou dva řidiči z řad účastníků, kteří si museli vyřídit mezinárodní průkaz. K dispozici budou mít přesné adresy ubytování, itinerář trasy a v každém autě bude tlumočník. Stravovat se budeme v restauracích typu McDonald's i nakupovat v běžných obchodech, což je daleko levnější. Poděkovat bych chtěl ČSA, které poskytly 50 účastníkům z Ostravy a okolí zdarma letenky z Mošnova do Prahy a zpět, včetně autobusu na letiště. Cenu zájezdu nám pomohly snížit také firmy EKOZ Vsetín a ELEKTRON z Hlučína, které nám poskytly finanční dary 10 a 20 tisíc korun. Velkou zásluhu na celé akci má TJ Sokol Moravská Ostrava I., která kromě morální podpory poskytla své prostory i telefony během celé organizační přípravy," uvedl I. Štembírek.

Zájemců o účast na X. sletu Sokolské župy Kanadské bylo daleko více, než bylo možné uspokojit. Přesto není nic ztraceno - Ivo Štembírek nám prozradil, že už nyní začíná organizovat výpravu na slet Slovenské tělocvičné jednoty Sokol v USA, který proběhne 22. - 24. srpna 1996 ve Philadelphii. MSJ

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Do konce roku bude v Ped.Muzeu J.A.Komenského v Praze otevřena výstava "Přemysl Pitter-život,dílo,doba". Muzeum je v č.4 na Valdštejnském nám. Pastor Pitter zemřel 15.2.1976 v Curychu.--Z Moravy se ozvala švédská básnířka Jana Rotterová-Witthed; líbilo se jí Brno.--Podle S.Jedovnického byl Břetislav Sokol, zaměstnaný firmou Bata v Indii a v Malajsku před 2.válkou "pravým vedoucím, v pravý čas a na pravém místě". Japonské zajetí však totálně změnilo jeho osobnost. Zemřel v Kanadě před několika lety.--"Sokolský robotník" a batovec Joe Buršík rád vzpomíná na chvíli, když v Sokolovně v Sydney vítal p.prez.V.Havla.--Švehlákovi /Adelaide, Austrálie/ se ozvali z Valašských Klobouků.--V Paříži zemřel známý malíř našeho původy Jaro Hilbert.--KU v Praze dostala na 50 knih nejznámějších novozélandských autorů; pomáhal Mirek Paulik a zprávu o tom měly "Střípky".--J.Roub z Norimberka je na návštěvě přátel v Pittsburku. Hledá ženu v USA nebo v Kanadě.--Red."Zpravodaje" má nyní novou adresu: dr.Milan Dubský, Seestr.193, CH-8802 Kilchberg, Švýcary.--Na N.Zélandě žije známá veslařka z Pardubic, Marie Linhová, provdaná Zdráhalová. Nemůže na rodné město a na svého býv.šéfa Zd.Mimru zapomenout.--Ubytování krajanům nabízí pí Miroslava Libichová, Chrudimská 3, 130 00 Praha 3.--Do ČR k stálému pobytu se vrátila pí Uhlířová-Říčicová, muklyně z 50.let. Odkud se vrátila?--Vídeňský "Věstník" měl reportáž M.Zháňalové ze Zlína o meditativní zahradě Miloše Hrušky v Plzni.--S p.prez.Havlem se na N.Zélandě také sešel Joe Valenta; odešel do exilu v r.1951 "přes kopečky" a pochází z Nového Bydžova.--Nejvíc našich krajanů v býv.Jugoslávii žije v Daruvaru; občanská válka se k nim zatím nedostala.--Z Hamburku se ozvali manželé Vlachovi; kult.pracovník Ant.Vlach bude brzy slavit své 90.narozeniny.--Časopis "Mosty" v Bratislavě má 10.000 odběratelů, z toho v ČR jej čte jen 2.500.--V KV přednášel přednášel Erazim Kohák z USA.

Výprava Sokolů a Sokolek z Austrálie na Staroměstském náměstí v Praze, během loňského Všesokolského sletu. Skupinu "vedl" Milan Vyhnálek z Hnátnice ve vých.Čechách, dnes úspěšný podnikatel na Tasmánii /v bílých kalhotách/.

Informace pro „navrátilce"

Po rozhovoru s panem Jiřím Trojákem, vydavatelem a šéfredaktorem časopisu NAŠINEC, vydávaným v Jižní Africe, který se před časem vrátil do ČR, přinášíme jeho praktickou radu.

Kdo se vrátil do České republiky (nebo o tom uvažuje) a chce získat důchod, ať se obrátí na Důchodový úřad v Křížové ulici v Praze 5, zahraniční odbor. Doba odpracovaná v cizině se do důchodu započítává (potvrzení je nutné, zajišťují např. české zastupitelské úřady). Při návratu je třeba platit (kontinuita sociálního zajištění) asi 1300 Kč měsíčně.

Pan Troják také doporučuje, aby si „navrátilci" vzali s sebou, nebo nechali poslat, tolik věcí, kolik mohou. Ceny se zde už vyrovnávají cenám světovým a tak každá věc potřebná do domácnosti se hodí, nevýhodou je kupovat ji znova.

Přinášíme foto známé naší krajanky-básnířky v Austrálii, paní Hany Honsové, která se nedávna provdala za p.Gerzanice. Díky red.Janě Haberové-Fořtové z "Australských Listů" můžeme přinést její fotografii a opožděně blahopřát.

CIRKUSÁCI Před cirkusovým stanem stojí dva klauni a usedavě pláčí. Přijde k nim pan Kobylka a povídá: "Co se vám stalo?"
"Ale, umřel nám slon."
"A to jste ho měli tak rádi?"
"Ani ne, ale my mu máme kopat hrob."

NAŠI V USA

Jistě Vás překvapí toto sdělení: Ve Wisconsinu jsou vesnice s českými názvy: Černná, Kadlec, Krok, Marek, Mělník, Příbram, Roztoky a Slovan. Po Augustinu Heřmanovi se jmenuje městečko v Marylandu: Hermanville. Řeka Bohemia tam protéká býv.Heřmanovým pozemkem.--"Hlasatel" /Chicago/ přinesl článek "Bilionář sdělovacích prostředků-vyzvědač pro Sověty". Pojednává o Janu Hochovi, který sloužil za války u Angličanů; později přijal jméno Robert Maxwell.--Dr.Vlad.Kabeš se pobavil, když se lidé domnívali, že na snímku v "KL" byl on a ne Rudolf Fraštacký; mylně se to domníval i jeho přítel Jirka Hanuš z Oakville, Ont.--V Rochester, USA objevili nový lék proti žlučovým kamínkům: methyl tertiary butyl-ether. I větší kameny zmizí během několika hodin.--Am.kongresman T.Lantos, 67, navštívil Prahu a redakci "Prague Post"; přežil válku v Budapešti díky R. Wallenbergovi.--31.3. zemřel v Culver City, CA. neočekávaně milovník českých knih a obětavý krajan Mirek Kovička.--V Praze vyšla kniha "Vzpomínky malého uprchlíka", 166 stran. Po-únorový exulant Jan Bouze se narodil v Praze 1909 a měl lékárnu ve Strakonicích. Žije kdesi v Kanadě, ale kniha se může objednat u Šulců ve Woodridge, IL.na tel.čísle /708/ 969-3990.--V kronice Kladiny u Sezemic je záznam, že v r.22 "přijel po 22-letém pobytu mimo vlast rodák Ludvík Janeček, usedlý v Americe, aby se zde oženil. Vybral si ochotnici Pepičku Freiberkovou". Šlo o strýce vydavatele t.l., který žil v Omaze, Nebraska. Živil se vrtem studní. Dnes žije v Nebrasce a v Kalifornii na 100 jeho potomků.--Manželé Victor a Evelyn Janákovi z Houstonu, TX navštívili rodný Rožnov. Studovali prameny k rodokmenu rodiny.--Dr.M.Povolný měl v list.94 jen 73 let.--Ze Savannah, GA.se ozvali Žákovi.--Stavba Českého a Slovenského Muzea a knihovny v Cedar Rapids, Iowa, pokračuje úspěšně.--American Fund for Czechoslovak Relief, 1776 Broadway, Suite 2105, New York, NY 10019, se soustřeďuje nyní na pomoc dětem v ČR a SR, postiženým nečistotou ovzduší.--Ještě v dubnu 1957 operoval dr.Vl.Chalupa při styku s StB pomocí fingované adresy v Kanadě, znějící na jméno John Weiser. Později se stal spojkou "Kazimír" v Chicagu a kontakt skončil na sklonku r.1958 a StB uplatnila sankce proti jeho rodině v ČSR.--V Seminole, FL.žije krajan Blahomír Vavrouch s paní.--Na Slovensku žije asi 56.000 osob s českým občanstvím; většina z nich byla donucena okolnostmi požádat o občanství slovenské, protože SR nedovoluje dvojí občanství-na rozdíl od ČR.--Martin Zubatý s paní procestovali Španělsko. Žijí poblíž San Diega, CA. Martin je pokladníkem org.Friends of Czechoslovak Music, kterou založil prof.Jaroslav Mráček, pův.z Toronta.--Dr.Lad.Hanka z Kallamazoo, MI pracoval jako mikrobiolog ve výzkumu rakoviny u firmy UPJOHN, pochází z Mětic u Pardubic, umí udělat starodávnou medovinu a je vášnivým rybářem. Poskytl zajímavé interview českému listu "Rybářství". Nevynechal ani dobrodružství se žralokem-kladivounem při pobřeží Mexika. Poslal pro "KL" povídku "Můj první kanadský medvěd".--V č.398 Broad St., ve vesnici Masaryktown, na Floridě je česká restaurace a hotel.--Ředitelem Valašského Muzea v přírodě je PhDr.Jaroslav Štika a má mnoho dotazů z Texasu /tamní valašská kolonie prý čítá asi 400.000 osob/, ohledně předků, kteří do USA emigrovali.--Dr.Míla Rechcígl napsal pro "Čs.týdeník" článek "Krajané-nositelé Nobelovy ceny". Posledním byl dr.Thomas R.Čech v r.1988.--Starostkou Masaryktownu na Floridě byla do nedávna pí V.Cimborová.

Jako v pohádce o chudém chlapci z hor, který v Americe k štěstí přišel

Čechoameričan sochař Albín Polášek

Kdo z návštěvníků bájné hory Radhošť by neznal sousoší věrozvěstů Cyrila a Metoděje u kapličky na temeni hory a sochu pohanského boha Radegasta. Obě skulptury věnoval rodnému městu Frenštátu sochař Albín Polášek 5. července 1931 o Slovanské pouti na Radhošti.

OLDŘICH ŠULEŘ

Život sochaře Albína Poláška připomíná na první pohled pohádkově vyprávění o chudém chlapci z hor, který v Americe k štěstí přišel. Touha poznat svět ho totiž opravdu zavedla (poté, co se ve Vídni vyučil řezbářství) až do Spojených států, avšak tam skutečnost nebyla vůbec pohádková. Prodloukal se těžce za pomoci bratra Emila, až se mu podařilo dostat se na studia na umělecké akademii v Pensylvánii. Získal cenu za nejlepší plastiku, potom se vydal na tříletou studijní cestu do Evropy a po návratu byl jmenován profesorem umělecké školy v Chicagu.

Pouhé štěstí by mu ovšem málo pomohlo, nebýt mimořádné píle a veliké pracovitosti. Vždyť už jen množství jeho soch, roztroušených po celých Spojených státech, je udivující a svědčí o výjimečném talentu. Slavný je Poláškův pomník „Duch hudby" umístěný v Chicagu, ale i mnohé další.

Polášek nezapomínal na vlast a řadu děl věnoval rodnému městu: dílo „Zápas dobra se zlem" jako chmurnou předpověď okupace, sochy „Aspirace" a „Pan", plastiku „Věčný okamžik".

Zhmotnění slovanského boha Radegasta je pouze torzem smělého projektu. Albín Polášek totiž zamýšlel umístit v rodném kraji jakýsi Háj slovanských bohů, dokonce vytvořil modely Svantovíta, Peruna, Triglava, Lady, Živeny a Vesny. Žel, k realizaci tohoto záměru již nedošlo. Roku 1965 velký sochař, nositel mnoha světových cen a poct, ve věku 86 let na Floridě umírá. Jeho touha po světě se mu splnila, jeho přání dožít poslední léta v rodném kraji, se už neuskutečnilo.

Ten dramatický a pracovitý život jako by byl ve zkratce zachycen v soše, jejíž bronzový odlitek je umístěn ve Frenštátě: je to socha muže, který se osvobozuje palicí a dlátem ze skály. Albín Polášek ji vytvořil v roce 1907, kdy se ve Philadelphii při své vznětlivé povaze nepohodl ve škole, toulal se po lesích a vrátil se s hotovým dílem, jehož autobiografické rysy vystihl prezident akademie jedinou větou: „Jenom bych rád věděl, jak sis vytesal vlastní záda!" Socha se nazývá „Tesej sebe sama!" a její tvůrce při návštěvě ve Frenštátě roku 1932 (naposled byl v rodném městě pak o patnáct let později) nakreslil její skicu do památníku svému průvodci a příteli, spisovateli a malíři Františku Horečkovi. Pod ni pak připsal: „Každý z nás je sochařem, však musí svou vlastní silou otesat ten tvrdý kámen, aby mohl vidět světlo, které ho povede ku kráse života."

/Mistr A.Polášek se narodil v r.1880 ve Frenštátu p.Radhoštěm. Na domě, kde bydlel, bude brzy umístěna deska. Zemřel před 30ti lety ve Winter Parku, Florida./

Měsíčník humoru a srandy:

"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US$10 za rok..